

jmění. Tohoto odůvodnění postrádá exekuční návrh naprosto. Věta jeho »za účelem provedení exekuce na všech místech navrhuje vymáhající strana, aby byl o výkon exekuce požádán soud příslušný dle okolností případu«, není odůvodněním létací exekuce, neboť v ní schází každý náznak o tom, proč má exekuce býti provedena mimo soud bydliště exekutova soudem dosud neznámým. Za těchto okolností neměla exekuce létací býti povolena, jak správně již odůvodnil rekursní soud.

Čís. 12950.

Nekalá soutěž (zákon ze dne 15. července 1927, čís. 111 sb. z. a n.).

Při posuzování, zda jde o totéž jednání nekalé soutěže (§ 15 (3) zák.), jest přihlížeti k okolnostem případu, aby bylo lze posouditi, zda jest rušivé jednání jednotným aktem.

Nová žaloba zdržovací (odstraňovací) nemá praktického významu, má-li i nové jednání býti postiženo obecným zákazem zdržovacím, o němž se žádá v původní žalobě.

Pokud jde o totéž jednání nekalé soutěže, domáháno-li se v prvé žalobě zdržení se užívání letáku a jeho rozšiřování tím způsobem, aby ho žalovaný nepřikládal k deníku, v druhé žalobě pak zdržení se užívání téhož letáku a rozšiřování jeho rozdáváním na veletrhu a v obchodních místnostech s tím, aby žalovanému bylo uloženo veškeré výtisky letáků z obchodních místností včetně stánku na veletrhu, zákazníkům přístupných, odstraniti.

(Rozh. ze dne 26. října 1933, R I 1038/33.)

V dřívějším sporu (Ck X 348/31) domáhala se firma C. na firmě A., by žalovaná byla uznána povinnou zdržeti se užívání letáku a jeho rozšiřování tím způsobem, by jej přikládala jako přílohu k deníkům, jmenovitě k deníku Národní Listy. V žalobě, o níž tu jde (Ck X 354/31), domáhala se též firma C. proti téže firmě A., by se žalovaná zdržela užívání (téhož) letáku a jeho rozšiřování rozdáváním na veletrhu a v obchodních místnostech a by žalované bylo uloženo veškeré výtisky letáků ze svých obchodních místností včetně stánku na veletrhu, zákazníkům přístupných, odstraniti. Soud první stolice odmítl žalobu Ck X 354/31 vzhledem k předpisu § 15, třetí odstavec, zákona proti nekalé soutěži. Rekursní soud změnil napadené usnesení v ten rozum, že se žaloba na soud přijímá a soudu první stolice se ukládá, by o ní dále jednal podle zákona. Důvody: Napadeným usnesením byla žaloba odmítnuta z důvodu nepřipustné kumulace podle § 15 odst. (3) zák. proti nek. soutěži. Stížnost proti tomu je důvodná. Oním zákonným předpisem jsou vyloučeny jen další žaloby zdržovací a odstraňovací proti témuž žalovanému pro totéž jednání nekalé soutěže. V souzeném případě podle nenapadených zjištění prvního soudu předchozí žaloba čís. j. Ck X 348/31 podána byla z důvodu, že leták v ní blíže uvedený byl rozšiřován přikládáním k deníkům, zejména k deníku Národní Listy, a domáhá se jen příkazu zdržovacího v tomto

směru, kdežto žaloba, o niž jde (č. j. Ck X 354/31), podána je z důvodu, že týž leták byl rozšiřován, a to v době i po podání žaloby první, dříve žalobkyni neznámým rozdáváním na veletrhu a v obchodních místnostech žalované strany, a domáhá se kromě příkazu zdržovacího též odstranění všech výtisků tohoto letáku z příslušných obchodních místností zákazníkům přístupných. Již z tohoto zjištění plyne, že nejde o žaloby totožné, nýbrž jednak o dvojí různý způsob nekalého jednání, třebaže používáním téhož letáku, jednak o nové rozhodnutí žalované strany a nikoli jen o pokračování v jednání zažalovaném a posléze i o novou, další žalobní prosbu, týkající se i odstranění závadných letáků. Za tohoto stavu věci nelze mluvit o nepřipustné kumulaci ve smyslu cit. § 15 (3) zák. proti nek. sout.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Podle § 15 odst. (3) zákona proti nekalé soutěži jsou další žaloby zdržovací a odstraňovací proti téže osobě pro totéž jednání nekalé soutěže nepřipustny, jakmile byla věc u příslušného soudu zahájena nebo pravoplatně rozhodnuta. V tomto předpisu je známá zásada »ne bis in idem«, která se v procesním právu projevuje procesuálními překážkami rozepře zahájené a věci rozsouzené, k nimž soud musí přihlížeti z úřadu v každém období sporu. Nejde tedy o novotu, která by byla zvláštností ve sporech pro nekalou soutěž, pokud jde o tytéž procesní strany, mezi nimiž spor byl již zahájen nebo věc byla rozsouzena, jak je tomu v souzeném případě. Novotou proti dřívějšímu stavu je, že se v § 15 zákona proti nekalé soutěži omezuje kumulace zdržovacích a odstraňovacích žalob dalších osob postižených, jež by následkem jednotného skutkového děje (právních skutečností) jinak mohly samostatně žádati o právní ochranu svého nároku z oněch právních skutečností podle toho kterého předpisu zákona proti nekalé soutěži vyplývajícího. Než o tyto otázky, jak již bylo řečeno, tu nejde. Tu jde o to, vymeziti, kdy lze mluvit ve smyslu zákona o témž jednání nekalé soutěže, a zda tu jest tato podmínka nepřipustnosti další žaloby splněna. Mimo nárok na náhradu škody dává zákon o nekalé soutěži postiženým jmenovitě i nárok zdržovací a odstraňovací, jemuž odpovídá vykonatelný příkaz, aby se žalovaný zdržel určitého jednání příčícího se předpisům zákona a aby závadný stav odstranil; oba tyto nároky jsou nároky na plnění. Skutkový podklad všech těchto nároků, záležitých v jiném než peněžitém plnění, je různý podle povahy jednotlivých zákonných předpisů a podle jejich skutkových podstat. Půjde o jednání příčící se těmto zákonným předpisům a jednání to bude podle povahy oněch předpisů různé. Předpis může býti porušen již jediným činem, provedením také ukončeným, na př. projevem, posunkem; porušení může však spočívat i v opakování takových jednotlivých činů v kratších nebo delších intervalech a na různých místech, anebo také v ději trvacím, kterým povstává určitý závadný stav, který pak je potřeba odstraniti, na př. vyvěšení tabule se závadným nápisem, světelná

reklama a pod. Při posuzování otázky, zda jde o totéž jednání nekalé soutěže, jest přihlížeti k okolnostem případu, by bylo lze posouditi, zda jest rušivé jednání jednotným celkem. Jest míti na paměti, že předpisy zákona proti nekalé soutěži jako každý zákon mají sloužiti praktickým potřebám a že již proto nárok zdržovací předpokládá a právě má postihnouti a znemožniti opakování závadných činů nebo závadného jednání. Téže potřebě musí sloužiti i rozsudek, jehož výrok v případě exekuce jest vykládati s tohoto praktického hlediska, pokud jde o obsah a rozsah vykonatelného nároku (příkazu, záповědi) (§ 7 ex. ř.). Bylo-li rozsudkem žalovanému přikázáno, by se zdržel jednání, příčíciho se určitému zákonnému předpisu, na př. § 10 zlehčování žalobce v takovém smyslu, jak se podává ze zjištěného skutkového děje rozsudku (jemuž podkladem byl skutkový děj žaloby), jest při exekuci, ale i také při podání nové žaloby zkoumati, zda nebyl snad příkaz, o který se v nové žalobě žádá, obsažen již v dřívější žalobě nebo v dřívějším rozsudku a zda nebyla dřívějším rozsudkem věc vyřízena tak, že by žalobce i proti novému provinění mohl s úspěchem čeliti exekucí na základě dřívějšího rozsudku. Při takovém výkladu, který dbá také praktické potřeby a praktických výsledků sporu, nebude zajisté pochybnosti o tom, že bude ochrana přiznána tam, kde se žalovaný dopustí v podstatě a obsahově téhož jednání, ale snad jiným způsobem nebo na jiném místě. Nebylo by zajisté v souhlase s procesní hospodárností, by musil býti prováděn nový spor jen proto, že žalovaný při opětovném jednání proti zákonnému předpisu a proti výroku rozsudkovému po rozsudku volil na př. jiný formát letáku nebo jinou úpravu, anebo kdyby formálně poněkud pozměnil doslov jeho, třeba by smysl zůstával týž, anebo kdyby se zlehčování žalobce dopustil na jiném místě a pod. Bude právě věcí výkladu podle povahy případu, by mohlo býti odpověděno na otázku, zda jde o totéž jednání. Pro nárok zdržovací nevystačí se s tím, že nové jednání při opakování téhož činu po žalobě předpokládá nové rozhodnutí, z něhož lze po případě usuzovati na obmyslnost žalovaného; bylo-li by tomu tak, pak by tu byla podmínka další žaloby, a to o náhradu škody, neměla by však praktického významu nová žaloba zdržovací, když už také nové jednání má a mělo býti postiženo obecným zákazem zdržovacím, o který se v původní žalobě žádá. Tu zůstane žalobní žádost a také právní důvod žalobního nároku nedotčen, další rušivé jednání lze uplatniti ve sporu jako doplnění skutkového děje, což není změnou žaloby a nevyžaduje souhlasu žalovaného (§ 235 c. ř. s. třetí odstavec). Totéž platí o nároku odstraňovacím.

V souzeném případě šlo podle skutkových zjištění v obou žalobách, Ck X 348/31 a Ck X 354/31, o leták téhož obsahu. V první žalobě, která zatím byla vyřízena pravoplatným odsuzujícím rozsudkem, bylo žádáno, by žalovaná uznána byla povinnou zdržeti se užívání letáku a jeho rozšiřování tím způsobem, by jej příkládala jako přílohu k deníkům, jmenovitě k deníku Národní Listy, v druhé pak, aby se žalovaná zdržela užívání (téhož) letáku a rozšiřování jeho rozdáváním na veletrhu a v obchodních místnostech; bylo tam ještě žádáno, aby žalované

bylo uloženo veškeré výtisky letáků těch ze svých obchodních místností včetně stánku na veletrhu, zákazníkům přístupných, odstraniti. Tento odstraňovací nárok opíral se podle skutkového děje o to, že prý žalovaná používala letáku i ve svých obchodních místnostech, zejména ve stánku ve Veletržním paláci, kde prý je letáků těch připraveno několik balíků a kde leták ten je rozdáván každému, kdo se u stánku zastaví. Při správném výkladu podle zásad shora uvedených nelze o tom pochybovati, že v obou žalobách jde o t o t é ž jednání, které podle vylíčení žaloby záleží v tom, že žalovaná proti předpisu § 2 zákona proti nekalé soutěži veřejně činí závadné údaje, jenomže je činí různým způsobem, jak se to také projevuje v žalobní prosbě Ck X 348/31, kde žalobkyně mimo rozšiřování vůbec chce postihnouti zákazem také ještě rozšiřování zvlášť vytknutým způsobem (příkládáním k deníkům, zejména k Národním Listům). Jde tu tedy o t o t é ž jednání a jen o různý jeho způsob. To správně poznal již také rekursní soud, když ve věci Ck X 354/31 nevyhověl nové žádosti o prozatímní opatření, a správně poukázal k tomu, že, bylo-li již ve sporu Ck X 348/31 prozatímním opatřením, které zatím nabylo právní moci, žalované zakázáno jakékoli rozšiřování letáku, platí zákaz ten pro každý způsob rozšiřování, tedy nejen přidáváním letáků k časopisům, nýbrž i rozdáváním jich na veletrhu, v prodejnách a rozesíláním poštou a má tedy žalobkyně možnost, jednala-li žalovaná proti tomuto zakazu, navrhnouti, by ve skutek uvedeny byly ony újmy, jimiž žalované pro případ neuposlechnutí bylo pohroženo. Správně poukázal k odůvodnění tohoto svého stanoviska k předpisu § 15 odst. (3) zákona proti nekalé soutěži. V rozhodnutí o přípustnosti žaloby odchýlil se však rekursní soud od tohoto svého názoru, spokojiv se tím, že prý jde o dvojí různý způsob nekalého jednání, že jde o nové rozhodnutí žalované a nikoli jen o pouhé pokračování v jednání již zažalovaném, a dodává ještě, že jde také o novou další prosbu žalobní týkající se i odstranění závadných letáků. Než ani tato na pohled nová a další žalobní prosba není ve skutečnosti novou, protože i ona je obsažena ve všeobecné záповědi používání a rozšiřování letáku. Vždyť nelze srovnati s praktickým účinkem rozsudku a se zásadou procesní hospodárnosti, že by nemohlo býti exekucí zakročeno na př. proti vyvěšování závadných letáků v obecně přístupných obchodních místnostech anebo jejich rozdávání zákazníkům nebo osobám kolemjdoucím, bylo-li rozsudkem zakázáno jejich používání ovšem k účelům přičícím se předpisům zákona proti nekalé soutěži, k nekalé reklamě a pod. a rozšiřování vůbec. Tento zákaz obsahuje v sobě také povinnost k odstranění letáků, pokud by se jich tím jinak používalo proti zakazu v rozsudku vyslovenému a obsažen je ten zákaz také již v zakazu rozšiřování. Tu odstraňovací příkaz nemá toho samostatného účelu a významu, jaký může míti v jiných případech, kde buď nekalé jednání samo záleží v nějakém trvalém stavu, který třeba odstraniti, anebo kde nekalé jednání takový stav způsobilo. Nejde na tom, že se v prvním sporu žaloba a podle ní také rozsudek obrací proti určitému způsobu rozšiřování nebo používání letáku, protože hlavní věcí je a zůstává přece jen ono rozšiřování a používání

samo, neboť v něm a nikoli ve způsobu, jakým se stalo, záleží proti-právní jednání, v takovém případě nesejde na způsobu rozšiřování nebo užívání, když rozsudkem musí býti řešena otázka přípustnosti nebo zavřitelnosti rozšiřování nebo používání vůbec, tedy v každém způsobu. Ostatně bylo na žalobci, aby hned první žalobní prosbu upravil co možno nejšíře, aby konformním rozsudkovým výrokem v souhlasu s do-slovem a duchem zákona postiženo bylo jakékoli jednání v každém způsobu, jež by se přičilo příslušné normě a jejímu skutkovému podkladu. Nemůže býti o tom pochybnosti, že by se zřetelem k předpisu § 11 odst. (3) c. z. pro ono rozšiřování a užívání letáku na Veletřhu a v obchodní místnosti nemohlo býti v souzeném případě příznáno žalobní právo ani j i n é m u poškozenému bez zřetele k tomu, jak zněla žalobní prosba první žaloby třebaš na její úpravu neměl vlivu a nelze proto přiznati takové právo ani původnímu žalobci, který si první žalobní prosbu sám volil a upravil. Právem tedy soud první stolice žalobu odmítl pro zahájení rozepře Ck X 348/31 téhož jednání nekalé soutěže se týkající.

Čís. 12951.

Pracovní soudy (zákon ze dne 4. července 1931, čís. 131 sb. z. a n.).

V odvolacím řízení ve sporech pracovních, jde-li o předmět sporu 300 Kč převyšující, není místa pro použití předpisů čtvrté části civilního řádu soudního (§§ 461 a násl. c. ř. s.) o opravných prostředcích, nanejvýš nelze použít ustanovení § 496 c. ř. s. o zrušení rozsudku prvě stolice a vrácení věci k novému projednání a rozhodnutí, aniž předpisu § 483 c. ř. s.

(Rozh. ze dne 26. října 1933, R I 1040/33.)

Pracovní soud zamítl žalobu o zaplacení 60.000 Kč. Odvolací soud zrušil napadený rozsudek a vrátil věc prvěmu soudu, by ji, vyčkaje pravomoci, znovu projednal a rozhodl.

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a vrátil věc odvolacímu soudu, by, doplně řízení znovu rozhodl.

D ů v o d y:

Co do přípustnosti rekursu proti usnesení odvolacího soudu stačí odkázati k rozhodnutí nejvyššího soudu sb. n. s. čís. 12.184. Podle § 33 zákona ze 4. července 1931, čís. 131 sb. z. a n. projednává se ve sporech o hodnotu vyšší než 300 Kč věc před odvolacím soudem (§ 32) znovu v mezích určených návrhy stran v odvolání; o řízení před odvolacím soudem platí obdobně ustanovení civilního řádu soudního o řízení před sborovými soudy první stolice jako soudy procesními s odchylkami v zákoně blíže uvedenými, které se však souzeného případu netýkají. Z uvedeného předpisu vyplývá, že není přípustné, by odvolací soud ve věcech pracovních, jde-li o předmět sporu částku 300